AUGUSTINUS
Admont, 12. Jh. Seite 135r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

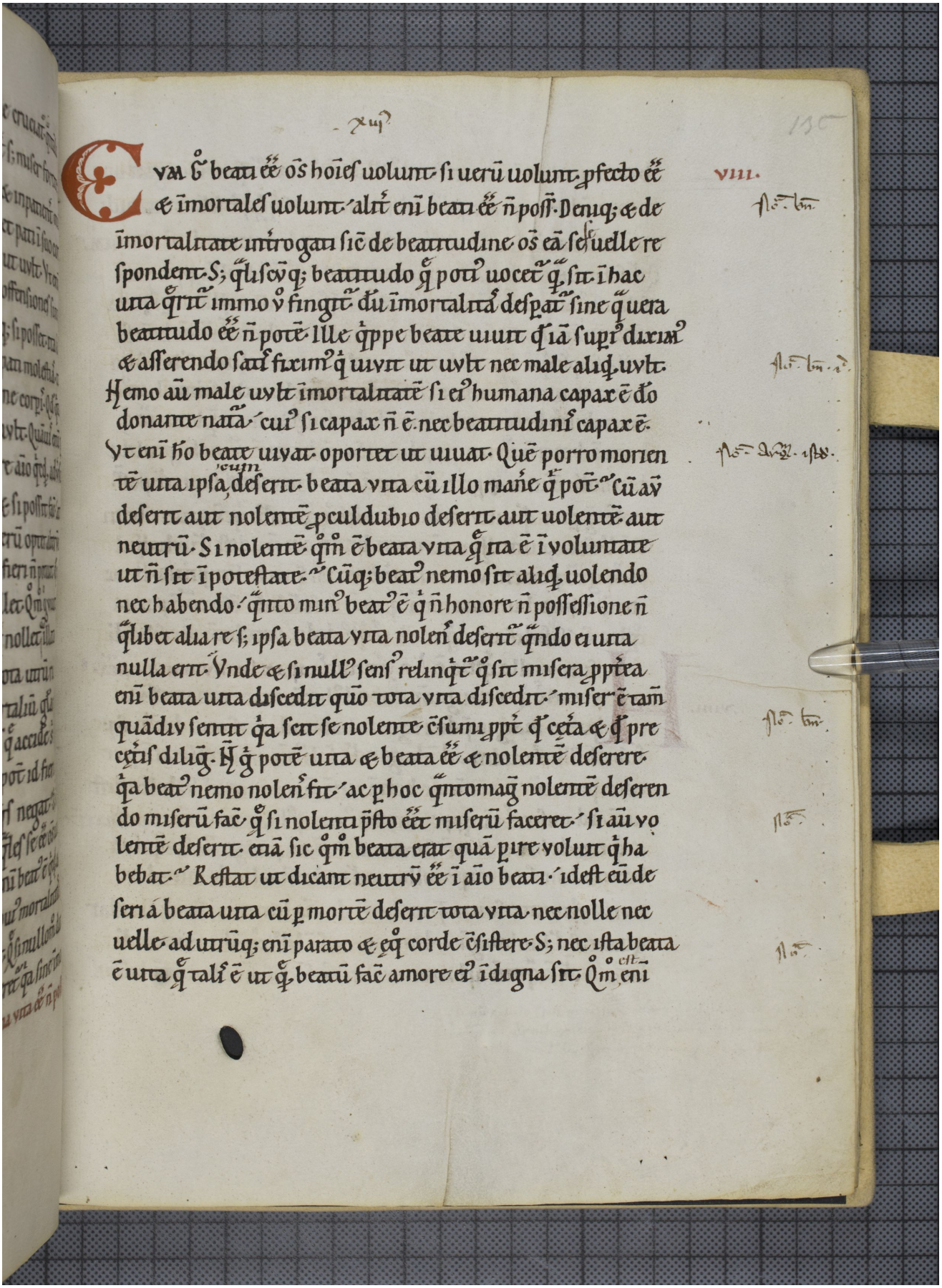

Eum q̄ beati ēē oēs hoīes uolunt. si uerū uolunt. ꝓfecto ēē VIII.
& īmortales uolunt. alit̄ enī beati ēē n̄ poss̄. Deniq; & de
īmortalitate intrōgati sic̄ de beatitudine oēs eā se uelle re
spondent. S; q̄liscūq; beatitudo q̄ potiꝰ uocet̄ q̄ sit. ī hac
uita q̄rit̄ immo ꝟ fingit̄ d̄u īmortalitas desp̄at̄ sine q̄ uera
beatitudo ēē n̄ potē. Ille q̄ppe beate uiuit q̄ iā supiꝰ dixim̄
& asserendo satis fixim̄ q̄ uiuit ut uult nec male aliq̄ uult.
Nemo aū male uult īmortalitatē si eiꝰ humana capax ē d̄o
donante natā. cuiꝰ si capax n̄ ē. nec beatitudinis capax ē.
Vt enī h̄o beate uiuat. oportet ut uiuat. Quē porro morien
tē uita ipsa cum deserit. beata uita cū illo manē q̄ pot̄. Cū aū
deserit aut nolentē ꝓculdubio deserit aut uolentē aut
neutrū. Si nolentē q̄m̄ ē beata uita q̄ ita ē ī uoluntate
ut n̄ sit ī potestate. Cūq; beatꝰ nemo sit aliq̄ uolendo
nec habendo. q̄nto minꝰ beatꝰ ē q̄ n̄ honore n̄ possessione n̄
q̄libet alia re s; ipsa beata uita nolens deserit̄ q̄ndo ei uita
nulla erit. Vnde & si nullꝰ sensꝰ relinq̄t̄ q̄ sit misera ꝓpt̄ea
enī beata uita discedit quō tota uita discedit. miser ē tam̄
quādiu sentit q̄a scit se nolente c̄sumi ꝓpt̄ q̄ cet̄a & q̄ pre
cet̄is dilig̃. N̄ q̄ potē uita & beata ēē & nolentē deserere.
q̄a beatꝰ nemo nolens fit. ac ꝑ hoc q̄ntomag̃ nolentē deseren
do miserū fac̄ q̄ si nolenti p̄sto ēēt miserū faceret. si aū vo
lentē deserit. etiā sic q̄m̄ beata erat quā ꝑire uoluit q̄ ha
bebat. Restat ut dicant neutrū ēē ī aīo beati. idest eū de
seria beata uita cū ꝑ mortē deserit tota uita. nec nolle nec
uelle. ad utrūq; enī parato & eq̄ corde c̄sistere. S; nec ista beata
ē uita q̄ talis ē ut q̄ beatū fac̄ amore eiꝰ īdigna sit. Q̄m̄ est enī